

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 26 (4066)

Anykščiai,

1980 m. vasario mėn. 28 d.

Kaina 2 kap.

1980-ieji — didelių darbų metai

Pastarieji ketveri penkmečio metal melioratoriams nebuvo sėkmingi. Nepilnai įvykdytos nusaustųjų žemių paruošimo eksploatacijon užduotys, nedžiugina susidariusi padėtis šalinant sodyvietes, ne laiku buvo likviduojami defektai, atliekami papildomi remonto darbai melioracinėse sistemose. Vadinasi, paskutiniai dešimtojo penkmečio metai bus įtemptų ir didelių darbų metai.

1980 metais Melioracijos statybos montavimo valdyba turės nusausti ir perduoti eksploatacijon 2900 ha gerai paruoštos žemės, reikės įrengti 14 km viduklinių kelių, pakalkinti 4800 ha pernelyg rūgščių dirvų, atsėti ir naujai įrengti 1300 ha kultūrinių pievų ir ganyklų, atlikti už 150 tūkstančių rublių kapitalinio remonto darbų Kavarsko siurblinėje.

Laukia ir kiti darbai. „Gėnužės pirmosios“ kolūkyje bus įrengiamas aerodromas, iš kurio aviacijos pagalba bus tręšiami aplinkinių kolūkių

laukai. Teks baigti ruošti ir „Gintaro“ kolūkyje daržų lietinimo objektą, kad jau 1981 metais prasidėtų daržo kultūrų laistymas.

Melioracijos statybos montavimo valdybai reikės ne tik vykdyti melioracinės statybos darbus, bet lygiagrečiai ir melioracinių sistemų eksploataciją. Siemet teks nušienauti 400 km ir pravalyti 171 km viduklinių ir tarpuklinių griovlių, pilnai sutvarkant pagriovius: pašalinti akmenis, kelmus, atremontuojant žiotis, paskleidžiant gruntą ir sutvarkant latakus.

Iki pavasarinės sėjos pradžios būtina sėtinuose drėgnuose laukuose pašalinti visus atsiradusius defektus, atlikti papildomus remonto darbus, o taip pat pašalinti likviduotinas sodyvietes. Apart planinių užduočių vykdymo ypač didelis dėmesys bus kreipiamas atliekamų darbų kokybės ir kiekybės kontrolei.

Zemdirbiai laukia melioratorių. Reikia pasiekti, kad ne vienas mechanizmas, ne vie-

rias darbininkas neprastovėtų be darbo nė minutės. Ūkių vadovai turi pasirūpinti, kad laiku būtų išskirta pagalbinė darbo jėga, išvežiant statybines medžiagas ir kurą į darbo vietas, išskiriant matuoklininkus, laiku atlaisvinti laukus nuo pasėlių. Ypač reikia pasirūpinti melioratorių maitinimu šilto maisto ir nakvyne. Tik visų bendros pastangos duoda gerus darbo vaisius.

A. Lunevičius

Anykščių melioracijos
eksploatavimo valdybos
viršininkas

Rajono žmonėse

Ruošiamasi lenininei talkai

Keliantis pamainoms, vyko pramonės gamybiniam susivienijimui „Anykščių vyšnia“ įvyko dirbančiųjų mitingas, kuriame buvo aptarti visos sąjunginės lenininės šeštadienio talkos organizavimo klausimai.

Mitingą pradėjo Susivienijimo direktoriaus pavaduotojas V. Petrošius pakvietė darbininkus ir tarnautojus pritariti Maskvos miesto darbo kolektyvų iškeltai iniciatyvai ir našiai pasidaruoli lenininėje šeštadieninėje talkoje.

Mitinge kalbėjo vyno išpilstymo cecho priėmėja-pildėjas A. Peskun, šaltkalvis-remontininkas A. Parachonko, cecho partinės organizacijos sekretorius J. Jakimovas ir kiti vieningai pritarė Maskvos darbo žmonių kolektyvų iniciatyvai ir išreiškė Susivienijimo žmonių pasiryžimą vieningai dalyvauti lenininėje talkoje.

Vieningai pritarus balandžio 19-tąją — talkos dieną dirbs apie 680 šio Susivienijimo žmonių. Tą dieną pasiryžta pagaminti bendrosios produkcijos už 11.400 rublių. Taip pat bus tvarkomi sandėliai Lagėdžių pagalbiniam ūkyje, klojamas šaligatvis Donelaičio gatvėje, pasodinta 500 rožių krūmų, rekonstruojami cechai ir juose montuojami nauji įrenginiai.

Papildomi įsipareigojimai įvykdyti

Susumavus rinkimų į LTSR Aukščiausiąją Tarybą ir vietines Tarybas garbei priimtųjų socialistinių įsipareigojimų rezultatus, paaiškėjo, kad Vyno pramonės gamybinio susivienijimo realizacijos skyriaus krovėjų brigada, vadovaujama Vytauto Jakniūno, ir taros paruošimo gamybai rezervinio taros sandėlio krovėjų brigada, vadovaujama Gintauto Kalinkos, įvykdė pirmo ketvirčio užduotis.

Taros paruošimo gamybai pirmos linijos brigados, va-

dovaujamos Vaclovo Misiūno ir Antano Nemicko, bei vyno išpilstymo pirmos linijos brigados, vadovaujamos Zofijos Jackevičienės ir Aleksandros Parachonkos (dirbama dviem pamainomis) įvykdė šių metų dviejų mėnesių planus.

Taigi, padidintus socialistinių įsipareigojimus, prisiimtų rinkimų garbei, įvykdė šešios Susivienijimo brigados. Šių brigadų darbui tuoliams paskirtos piniginės premijos.

B. Milaševičius

Svarbi mechanizatorių pareiga

Laiku ir gerai paruošti techniką 1980 metų darbyne, sutikti V. Lenino gimimo 110-ąsias metines naujomis darbo pergalemis — tokiu šūkiu dirba kaimo mechanizatoriai. Iki vasaros pradžios respublikos ūkiuose sutalsyta 11.108 traktoriai, arba 74 procentai reikalingų remontuoti iki pavasario laukų darbų pradžios. Tai 326 traktoriais daugiau negu pernai tuo laiku. Baigiami paruošti darbai plūgai, sėjamosios, kultivatoriai, bulvių sodinamosios. Tačiau reikia pažymėti, kad žemės dirbimo padargai remontuojami kiek lėčiau negu pernai. Beje, Alytaus, Kaišiadorių, Kupiškio, Pasvalio rajonų ūkiuose ir traktorių suremontuota mažiau negu pernai per tą patį laiką. Žemės ūkio mašinų nepatenkinamai ruošiamos pavasario lauko darbams Joniškio, Mažeikių, Pakruojo, Radviliškio, Salčininkų rajonų ūkiuose.

Neseniai priimtame TSKP Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos nutarime „Dėl papildomų priemonių pasiruošti 1980 metų pavasario lauko darbams ir jiems atlikti“ nurodoma, kad nedelsiant būtų remontuojama ir pašarų ruošimo mašinų, javų kombainų bei kita derliaus nuėmimo technika. Vasario pradžioje respublikoje

buvo paruošta darbu 60 procentų javų kombainų, 68 procentai traktorių šienapjovių. Tačiau atskiruose rajonuose dar mažai suremontuota javų kombainų.

Kai kur remonto darbus stabdo atsarginių detalių, mazgų, remontui reikalingų medžiagų stoka. Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto rajoniniai gamybiniai susivienijimai turi operatyviau spręsti jų tiekimo klausimus.

Svarbiausias rūpestis yra remonto darbų kokybė. Kiekvieną sutaisytą mašiną turi priimti komisijos. Jokiu būdu nepamirškime patikrinti, ar teisingai sureguliuoti žemės ūkio mašinų darbiniai organai, ar tolygiai dirba kiekvienas sėjamas aparatas.

Patirtis rodo, kad geriausia darbų kokybė yra tuose ūkiuose, kur rūpinamasi mechanizatorių darbo sąlygomis, kur remonto dirbtuvėse švaru, tvarkinga. Juo labiau svarbu sumanai organizuoti socialistinį lenktyniavimą, moraliai ir materialiai skatinti mechanizatorius už našų ir gerą darbą.

Šiuo metu ūkiuose šimtui traktorių yra 99 mechanizatoriai. Tačiau bus gauta daug naujos technikos, o galingsiems traktoriams reikla dviejų pamainų. Todėl labai svarbu, kad trijų mėnesių kursuose būtų paruošta per 2500 kaimo mechanizatorių, kad šie kursai visur vyktų sklandžiai ir būtų ge-

rai įvaldyta technika. Dabar 73 procentai kaimo mechanizatorių turi aukštesnę kvalifikaciją. Šią žiemą turi pakelti kvalifikaciją per 5000 mechanizatorių. Ypač atkakliai reikia padirbėti Kupiškio, Salčininkų, Šiaulių, Trakų rajonų ūkiuose, kur yra mažiau aukštesnės kvalifikacijos mechanizatorių.

Ruošiantis pavasario lauko darbams svarbu ne tik laiku apsirūpinti kuru, bet ir taupyti naftos produktus. Daug kuro išsiskvojama neracionaliai naudojant žemės ūkio techniką. Reikia sudaryti tokius agregatus, kurie visiškai atitiktų traktorių pajėgumą. Pagaliau pasitaiko ir paprasčiausio aplaidumo. Kai kurie mechanizatoriai neišjungia traktorių variklių pietų pertraukos metu ar šiaip sustoję, kai kur naftos produktai laikomi nesanariuose cisternose, dalis jų nuteka dėl nesutvarkytų siurblių, prakiurusių šlangų ir pan. Su tokia netvarka būtina griežtai kovoti.

Laiku ir gerai paruošta technika, geras apsirūpinimas kvalifikuotais mechanizatorių kadrais užtikrins našų darbą, gražius 1980 metų žemės ūkio rezultatus. Tai bus geriausia dovana artėjančiam Tarybų valdžios atkūrimo Lietuvoje 40-mečiui.

A. Drazdauskas

Lietuvos TSR žemės ūkio ministerijos Mechanizacijos ir elektrifikacijos valdybos viršininko pavaduotojas

Politinformatorių mokyklos užsiėmimuose

Nesenai „Gimtosios žemės“ kolūkio pirmininko pavaduotojas, pirminės partinės organizacijos sekretorius A. Staikūnas viešėjo broliškąje Vietnamo Socialistinėje Respublikoje. Apie patirtus šioje šalyje įspūdžius, vietnamiečių tautos parodytą didvyriškumą ir išlvermę kovoję prieš amerikoniškuosius grobikus, apie šios šalies darbo žmonių gyvenime įvykdytus socialistinius pertvarkymus jis pasidalino mintimis su rajono politinformatorių mokyklos klausytojais.

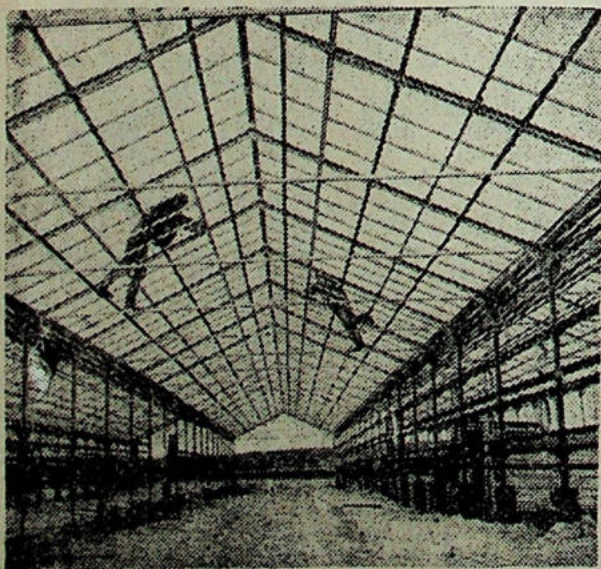
Politinformatorių mokyklos užsiėmimo metu pranešimą apie TSKP CK nutarimo

„Dėl V. Lenino gimimo 110-ųjų metų“ svarbiausius teiginius ir politinformatorių uždavinius padarė laikraščio „Kolektyvinis darbas“ redaktorius St. Vinciušas.

Ekonomikos sekcijos politinformatoriai sekcijiniame užsiėmime išklausė rajono Žemės ūkio valdybos juristo R. Kirkilo pranešimą temą „Dėl materialinės atsakomybės žemės ūkyje“, o Troškūnų vidurinės mokyklos direktorius J. Markuckas moralės-etikos sekcijos politinformatoriams surengė pokalbį apie dorovinio auklėjimo proceso ypatybes.

„K. d.“ Inf.

Kolūkio šiltnamiai

Kapsuko rajono „Zelsvelės“ kolūkyje šalia gamybinio sektoriaus statomi šiltnamiai. Jie pirmiausia aprūpins pačius žemdirbius šviežiomis daržovėmis, žalumynais ir gėlėmis. Šiltnamiai turės pusę hektaro uždaro grunto.

NUOTRAUJOJE: šiltnamių statyba „Zelsvelės“ kolūkyje.

M. Baranausko (ELTA) nuotr.

Kronika

Ignalinos atominės elektrinės statyboje prasidėjo svarbus darbų etapas — montuojamas reaktoriaus korpusas. Šiais metais statybiniams teks pakelti statinį sulig dešimtaukščių gyvenamuoju namu. Pirmasis atominės elektrinės blokas

bus didžiausias pasaulyje. Į TSRS Šiaurės Vakarų vieningąją energetinę sistemą kasdien jis galės perduoti po 36 milijonus kilovatvalandžių elektros energijos.

Vilniuje, prie Lietuvos TSR Kinematografininkų sąjungos, įsteigtas pirmasis respublikoje kino meno liaudies universitetas.

(ELTA)

IŠ ČIA MATĖ VISĄ RUSIJĄ

Sušenskoje... Sibiro kalmas, žinomas ir brangus visai pažangiajai žmonijai. Čia, gyvendamas ištremtyje, V. Leninas ruošė būsimos Komunistų partijos sukūrimo ir revoliucinių veiksmų programą, parašė daugelį savo genialių veikalų.

Iš čia jis mintyse matė visą Rusiją, tūkstančiais gi- jų buvo susijęs su socialde- mokratų judėjimu, iš čia at- kaktai kovojo su oportunistais, kurie kėsinosi į mark- szizmo mokymą. Čia Leninui kilo mintis įsteigti bendrą Rusijos laikraštį, kuris su- valdinio įžymo vaidmenį ku- riant naujo tipo proletarinę partiją.

Dabar Sušenskojės centre stovi paminklas mūsų parti- jos ir valstybės įkūrėjui. Jo papėdėje net spėjams spa- džiūti yra gyvų gelių. Prie paminklo plyti naujas par- kas. Ji praėjusių metų rug- sėjo mėnesį pasodino mūsų ir užsienio rašytojai — kon- ferencijos, skirtos V. Lenino gimimo 110-osioms me- tinėms, dalyviai.

Nuošalus Sušenskojės kal- mas pastaraisiais metais ta- po gražia šiuolaikinė dar- bininkų gyvenvietė. Pagal originalų projektą pastatyta šešių aukštų turistų bazė- viešbutis, iškilio dar kelios mokyklos — bendrojo lavini- mo, meno, technikos, nauja biblioteka, keturi vaikų dar- želiai, ryšių mazgas, aero- uostas, Spaudos, Prekybos namai, išsi- tē ligoninės miestelis. V. Lenino ir N. Krupskajos tarybinis ūkis-

technikumas. Pagražėjo cen- rinė gatvė, nutiestos naujos.

V. Lenino šimto metų ju- biliejaus išvakarėse pagrin- dinė statyba buvo memoria- linė zona „V. Lenino ištrem- tis Sibire“. Dešimtys tūkstan- čių žmonių, atvykusių į Su- šenskojė vienai kitai dienai, laikė savo pareigą ne tik ap- silankyti memoriale, bet ir savo darbu prisidėti prie jo kūrimo. Iš visų aplinkinių vietų susirinko prityrę seni dailidės. Jie 6,6 hektaro plote sukūrė dalį praėjusio am- žiaus pabaigos Sibiro kaimo.

Dabar muziejuje-rezervate lau apsilankė daugiau kaip keturi milijonai lankytojų. Iš čia tomai įrašų — atsilie- pimų, parašytų daugelio TSRS ir užsienio šalių tautų kalbomis, — tai tikras liau- dies meilės genialiam Rusi- los žemės sūnui metraštis.

Muziejaus organizatoriai pasistengė labai kruopščiai atkurti aplinką, kurioje V. Leninas gyveno beveik tre- jus metus — nuo 1897 metų gegužės mėnesio iki 1900 metų sausio. Daug autentiš- kų daiktų išliko valstiečių Zyrjanovo ir Petrovos na- muose — pirmajame ir an- rajame Vladimiro Lenino, Nadeždos Krupskajos ir jos motinos bute. Ekspozicijose nemaža knygų, tų laikų žur- nalių, kurinių, kuriuos V. Le- ninas parašė ištremtyje. Čia jis sukūrė daugiau kaip tris- dešimt darbų.

Kai Vladimiras Leninas 1899 metų rugpjūčio mėnesį per seserį M. Uljanovą gavo liūdnl pagarsėjusio ekono-

mistų „Kredo“ tekstą, jis tuoju pat sėdo rašyti, kad duotu atkirtį oportunistams, kurie siekė pajungti proleta- riatai buržuazijos politikai ir ideologijai. Jermakovskojės kaime Leninas surengė sen- tyniolikos ištremtų revoliu- cionierių pasitarimą. Jie pri- ėmė Lenino parašytą „Rusi- jos socialdemokratų protes- tą“. „Protestas“ buvo nele- galiai persiustas į Tur- chanską ir į Viatkos guber- niją, ir ten buvusios tremti- nių kolonijos parėmė Leniną. Netrukus Zenevoje šį doku- mentą išspausdino „Darbo išvadavimo“ grupė. Rusijos „ekonomistų“ ir Vakarų Eu- ropos bernšteinininkų teori- jai buvo suduotas lemiamas smūgis.

Retai pasitaikydavusiomis laisvomis nuo įtempto dar- bo valandomis Vladimiras Leninas mėgo vaikščioti po gražias Sušenskojės apylin- kes. Viena jo mėgiamiausių vietų buvo smėlėta kalva, nuo kurios, esant giedram saulėtam orui, matydavosi žydros skraistės gaubiami

Sajanal. Dabar ten, tarytum įgyvendintos Lenino svajo- nės apie naują gyvenimą simbolis kyla didžiulė Saja- nų Sušensko hidroelektrinės užtvankos betono arka. Trys iš dešimties jos agregatų jau pradėjo veikti. Hidro- elektrinė tiekia energiją Sa- jano teritoriniam gamybi- niam kompleksui, į kurį įeis daugiau kaip šimtas didelių įmonių. Jau gamina produk- cija Cernogorsko šukuotvil- nių ir gelumbės kombinatas, Abakano vagonų gamybos susivienijimas, akmenu ap- dirbimo kombinatas. Stato- ma Sajano aliuminio gamyk- la, Minusinsko elektrotechni- kos įmonių kompleksas ir kiti pramonės objektai.

Kaip tik tokį — turintį galingą ekonomiką, išvystytą industriją, žemės ūkį bei kul- tūrą — Vladimiras Leninas norėjo matyti Sibira, kurį vadino nuostabių kraštų, pranašavo jam puikią ateitį.

V. Prokuševs
(„Pravdos“ spaudos biuras — ELTA)

GRAŽUS ATEITIES UŽMOJAI

Neseniai Levaniškio kol- ūkyje įvyko ataskaitinis kol- ūkiečių susirinkimas. Dau- gelis kalbėtojų jame kritiš- kai vertino pasiektus rezul- tatus, kėlė viešumon vis dar pasireiškiančius nesklandu- mus, negeroves.

Kalbėdami apie žemdirbys- tės kultūros gerinimo užda- vinius, ir kolūkio pirminin- kas S. Samonkovas, ir ag- ronominės tarnybos daruo- tojai sakė, jog reikia sutelk- ti didesnį dėmesį akmenų iš dirvų nurinkimui, nes jie dažniausiai būna kliūtimi technikai ir dėl laukų akme- nuotumo gaunamas mažesnis derlius.

Karvių fermoje pernai pa- siekti geri produktyvumo ro- diktai, bet jie galėjo būti dar didesni, kadangi pirmau- jančių ir atsiliekančių mel- žių pasiektų išmilžių skir- tumas labai didelis. Taigi aišku, kad ateityje reikia daugiau rūpintis pirmūnų

patyrimo sklaidimu, darbo sąlygų gerinimu, jaunosios gyvulių augintojų pamainos ugdymu. Tikslinga visoms melžėjoms suteikti išieginės dienas, atostogas ir darbo diena fermoje pradėti ne anksčiau kaip 8 val. ryto. Šias priemones galima įgy- vendinti, — kalbėjo susirin- kime fermos vedėja Zita Skaržauskienė, — jeigu to- kiai darbo tvarkai vieningai pritaris pačios melžėjos.

— Reikia gerinti kolūkle- čių darbo ir buitės sąlygas, — pritarė šiai kalbėtojai kolūkio partinės organizaci- jos sekretorius Jonas Rim- ša. — Tvarka, švara turi vyrauti ne tik atskiruose pa- daliniuose, bet visame kol- ūkyje. Darželis prie namų — tai geresnis poilsis, medelis prie fermos — tai gresnis oras. Parkai, gofeliai, vėjos turi puošti mūsų kolūki. Ne išvykoje matykime tvarką, švara, gėles, bet darbe, bul- tyje.

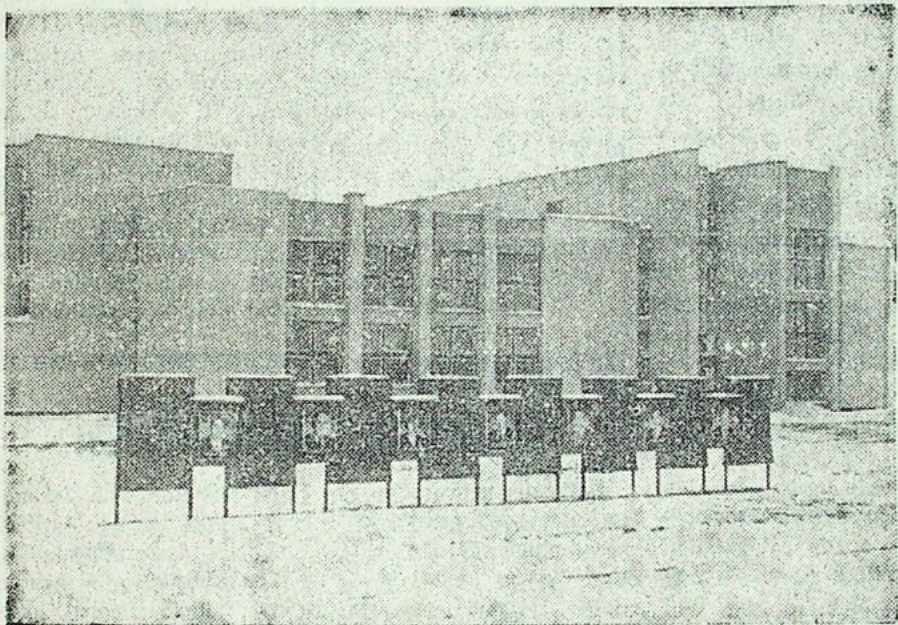
P. Glemža,
kolūkietis

Žygio, dainos ir rikiuotės konkursas

Troškūnu vidurinėje mo- kykloje įvyko „Žygio, dai- nos ir rikiuotės“ konkursas. Konkurse dalyvavo žemes- niųjų klasių moksleiviai. Sep- tintų klasių tarpe pirmąją vietą užėmė VIIa klasės plo- nieriai. Ketvirtų-šeštų klasių tarpe geriausiai pasirodė VIa V ir IV klasių pionie- riai. Geriausiais vadais buvo pripažintos S. Repčytė (VII klasė) ir V. Siaučiūnaitė (VIa klasė).

Mokyklos karinio parengi- mo vadovas P. Zemleckas ir mokyklos direktorius J. Mar- kuckas pasveikino konkurso nugalėtojus, palinkėjo geral mokytis, tapti drąsiais Te- vynės gynėjais.

J. Keraitytė

Gražią dovaną gavo Vilkauskio rajono „Silupės“ kol ūkio žemdirbiai. Duris atvė- rė nauji rūmai, kuriuose įsikūrė kultūros namai ir kolūkio valdyba. Čia yra erdvi koncertų salė, kambariai artistams. Antrame aukšte — kolūkio biblioteka.
NUOTRAUKIOJE: „Silupės“ kolūkio naujieji kultūros namai.
G. Svitojaus (ELTA) nuotr.

SU LENINO VARDU

Anykščių centrinėje biblio- tekoje skaitančio jaunimo tarpe daug jaunimo skaity- tojų domisi V. Lenino gyve- nimu, jo darbais. Sis domėj- masis ypač sustiprėjo artė- jant V. Lenino gimimo 110-osioms metinėms. Jo veika- lai, straipsniai, kalbos yra svarbus šaltinis visuomeni- nės ir istorinės raidos paži- nimui. Centrinės bibliotekos jaunimo sektorius atlieka jaunimo, skaitančio bibliote- koje, analizę, stebi, kaip skaito jaunimas literatūrą apie V. Lenino gyvenimą ir veiklą. Pažymint V. Lenino gimimo 110-ąsias metines formuliarių analizės rezulta- tai bus susumuojami.

Visa medžiaga apie V. Le- niną atsispindi daugybė- ė knygų, žurnalių, laikraš- čių. Tai apsunkina jos studi- javimą. Jaunimui į pagalbą ateina bibliografija. Gana populiarios jaunimo tapė bib- liografinės priemonės: „Le- nininini kursų į komunistą“, „Leninas lietuvių literatūro- je“, „Leninas ir dabar gy- vas tarp gyvųjų“ ir kitos. Kartu su bibliografiniu sky- riumi parengė ir skaitome jaunimui bibliografinės ap- žvalgas: „V. Leninas lietu- viškoje bibliografijoje“, „V. Lenino paveikslas amžini- kų atsiminimuose“, „V. Le- ninio paveikslas grožinėje li- teratūroje“ ir kt. V. Lenino veikalai padeda jaunimui tapti ištikimais leniniečiais, kovotojais, auklėtis ir bręsti.

Jaunimo sektorius aktyviai įsijungė į jaunųjų skaitytojų konferenciją: „Gyventi, dirb-

ti, mokytis leniniškai“, skir- ta V. Lenino gimimo 110- osioms metinėms. Šios kon- ferencijos tikslas — tobuli- ti V. Lenino teorinio paliki- mo propagavimą, auklėti jaunimą V. Lenino gyvenimo ir veiklos pavyzdžiu, for- nuoti jaunųjų skaitytojų marksistinę-lenininę pasaulė- žiūrą, tvirtus komunistinius įsitikinimus, aktyvią gyveni- mo poziciją. Siekiama, kad kuo daugiau jaunuolių ir merginų dalyvautų jaunųjų skaitytojų konferencijoje.

Siais metais jau pravedė- me jaunimui muzikinę valan- dėlę: „V. Lenino paveikslas muzikos garsuose“, biblio- grafinę apžvalgą „V. Lenino paveikslas amžininkų atsimi- nimuose“.

Ruošiamės stambiui temi- niam vakarui: „Negestanti šviesa“.

Sių metų vasario 29 die- ną gamybiniam jaunimui pravesime popietę: „Jauni- mas, gyvenimo būdas, įsiti- kinimai“.

Nenukrypstamai vadovau- jamės TSKP CK nutarimu „Dėl tolesnio ideologinio-po- litinio darbo gerinimo“. Tuo tikslu kartu su LLKS Anykščių RK sudarėme bendrą politinio-idejinio jau- nimo auklėjimo darbo pla- ną. Plane numatyta popietė miesto jaunimui: „Mokomės komunizmo — statome ko- munizmą“.

Nemažai bus parengta pa- rodu: „Lenino paveikslas me- no kūriniuose“, „Mūsų dar- bai ir sumanymai tau, parti- ja“, „Lietuvos komjauni- mas — ištikimas partijos pa- galbininkas“ ir eilė kitų.

J. Varnauskienė
Anykščių centrinės
bibliotekos jaunimo
sektorius vedėja

Ruošiantis Respublikinei dainų šventei

Repetuoja mišrus choras

Anykščių kultūros rūmų choro studijoje tą vasario vidurdienį buvo tylu. Bet va- karo sultemos netruks ap- gauti miesto gatvės ir į studiją pradės rinktis savi- veiklininkai. Antradieniois repetuoja moterys Trečiadi- nių skambės vyriškai balsai. Ketvirtadienis — mišrus Kultūros rūmų choro bendros repetitijos diena. Klausysi- mės salėje darnios chorinės dainos, lyginsime ją su var- po gausmu ar miško ošimu, po koncerto grįšime prie sa- vo kasdieninių darbų, rūpes- čių atsišviežinę, pailsėję. Kuo darniau ji skambės, tuo mažiau galvosime apie savi- veiklininkų triūsą, pastangas, atiduotas tam darniam skambesui išgirsti.

Koncertas — tai tik para- dinė choro veiklos pusė, tik trumpa atkarpa iš šio kole- ktyvo gyvenimo. Bet reikš- mingiausia, įvertinanti cho- ristų jėgas. O antrosios, kaip galime pavadinti, darbinės pusės eilinis klausytojas ne- mato. Ji svarbi tik savivei- klininkui ir choro vadovui R.

Capkevičiui. Repetacijos — choristų kasdieninis, įprasti- nis gyvenimo ritmas. Nuo- to, kiek repetacijose įdėsimė nuoširdaus triūsą, kaip at- kaktai sieksime darnaus skambesio, ir priklausys kon- certo sėkmė, visų šventinė nuotaika. Be abejo, lemiamą veiksnį kolektyvo meniniam augimui, brendimui, tobulė- jimui bus choro vadovo suma- numas, pastangos, meilė dai- nai, pasiaukojamas triūsas. Meilė dainai, poreikis išgy- venti gražų dvasinį pakili- mą sukiečia žmones į repe- tijas. 70 dainininkų daly- vauja Kultūros rūmų mišria- me choro. Vieni — virtinę metų pašventę dainos propa- gavimui, kiti metus, kitus. Šį sezona choras pasipildė dar apie 15 naujų savivei- klinio meno entuziastų. Dai- na suvienija įvairaus išsila- vinimo, skirtingų profesijų žmones. Kolektyvui brangus kiekvienas atkaklus, turintis gera balsą, stropai lankan- tis repetitijas saviveiklinin- kas. O ju kolektyve nema- žai. Tai pedagogė, „Sidabri-

nių balsų“ konkurso laureatė J. Marciukienė, medikės I. Palevičienė, A. Siaučiūnienė, E. Michelevičienė, mokyklos bibliotekininkė A. Pocienė, Anykščių muzikos mokyk- los mokytoja L. Našlėnienė, Vaikų darželio darbuotoja B. Ramanauskienė, Anykščių elektros tinklų rajono dar- buotojas A. Džiaugys, MK vyr. inžinierius A. Viederis ir daugelis kitų. Praėjė mė- nesiai iš dainininkų pareika- lavo rimto susikaupimo ir atsakomybės. Reikėjo savo sugebėjimus demonstruoti rajoninėje, tarprajoninėje ir zoninėje apžiūrose, kuriose Kultūros rūmų mišrus choras lydėjo tik sėkmė. O šių me- tų sausio 13 dieną minetas kolektyvas dalyvavo respub- likiniame geriausių choro konkurse Jurbarko. Rajono centru kategorijoje, kurioje dalyvavo 17 geriausių res- publikos choro, anykštėnams buvo pripažinta antroji vie- ta. Daug prakaito išlieta re- peticijose, ne mažiau jo pa- reikalaus ir ateitis. Artėjan-

tieji reikšmingi renginiai sa- viveiklininkus, choro vadovą R. Capkevičių, koncertmeiste- rė D. Vaičiūnę skatina dar labiau sukaupti savo pastan- gas aktyviai veiklai.

„Studijoje skamba E. Bal- sio kantata „Leninui — šlo- vė“, I. Dunajevskio „Bala- džiai, lėkite“, A. Bražinsko „Gimtinė“ ir kitos. Tai Res- publikinės dainų šventės re- pertuaro dainos. Pasirūši- mas jai, šventiniam kon- cersui — svarbiausia šių metų sezono choristų darbo kryp- tis. Netruks ateiti liepos mė- nuo — reikšminga Respubli- kinės dainų šventės diena. O iuk daina turi skristi kaip paukštis skambėti lengvai, darni. — Priešaky dar ir Anykščių kultūros dienos Panevėžio mieste, Respubli- kinės dainų šventės repertua- ro apžiūra ir daugelis kitų renginių. Ir visa tai reikia sutikti ne abejingai, pasy- viai, kiekvieną repeticiją grindžiant aktyvia veikla, nuoširdžiu darbu, pasiauko- jimu

R. Bražėnienė

KOLEKTYVINIS
DARBAS

A. Vienuolio-Žukausko 100-osioms gimimo metinėms artėjant

Jam brangus buvo ir Kaukazas

Armėnų literatūros tyrinėtojas ir kritikas Feliksas Bachčianinas susijęs su Lietuva nuo moksleiviško amžiaus. Meilę mūsų šaliai, mūsų respublikos literatūrai ir mūsų liaudžiai pažadino žinomas lietuvių poetas E. Mieželaitis. F. Bachčianinas skaitė ir pamėgo jo eiles, kurias į armėnų kalbą išvertė armėnų poetas P. Sevakas. Vėliau asmeninės pažintys su E. Mieželaičiu, Just. Marcinkevičiumi, K. Korsaku, J. Lankučiu keletą kartų atvedė jį į Lietuvą, iš arčiau jis susipažino su Nemuno kraštu.

Būdamas studentu filologu, savarankiškai pradėjo studijuoti lietuvių-armėnų literatūrinius ryšius, parašė nemažą straipsnių šia tema.

1978 metais armėnų kalba buvo išleista jo knyga „Nemunas ir Araratas — artimi“. Išleista ir jo sudaryta E. Mieželaičio knyga „Armėnija“, kurioje surinkti lietuvių poeto straipsniai ir apybraižos apie armėnų literatūrą ir kultūrą.

F. Bachčianino iniciatyva Armėnijoje, Tumaniano rajone ir Alaverdi mieste, keletą kartų buvo organizuotos lietuvių literatūros ir kultūros propagavimo dekadės, kuriose dalyvavo lietuvių rašytojai ir vertėjai, kultūros ir meno veikėjai.

Dabar F. Bachčianinas Vilniaus V. Kapsuko universitete studijuoja lietuvių literatūrą. Su lietuvių literatūros kritiku Stasiu Lipskiu jis rašo knygą „Artimieji toliai“ apie lietuvių-armėnų tautų ryšius.

Neseniai F. Bachčianinas buvo mūsų rajone. Jis aplankė A. Baranausko klėtelę, A. Vienuolio-Zukausko muziejų, pabuvojo J. Biliūno gimtinėje Niūronyse.

Sį straipsnį F. Bachčianinas parašė mūsų laikraščiui.

V. GUSCAITE

A. Baranausko ir A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus darbuotoja

Lietuvių liaudies žinomas rašytojas Antanas Vienuolis-Zukauskas, augęs krašte, kuris garsėja gamtos grožiu ir liaudies padavimais, būdamas aštuoniolikos metų išvyko į Maskvą ir pradėjo dirbti vaistinėje mokiniu. Laisvalaikį jis daug skaitė, pamėgo M. Lermontovo kūrinis.

1903 metų vasarą A. Vienuolis pirmą kartą apsilankė Kaukaze, kur atliko vaistinininko padėjėjo praktiką. Kaukazas paliko neišdildomą įspūdį būsimam rašytojui, tapdamas svarbiu jo kūrybinės potencijos stimulu.

1904 metų rudenį A. Vienuolis apsigyveno Tbilisijje, įsijungė į revoliucinę veiklą, už ką ir buvo įkalintas garsiojoje Metecho tvirtovėje. Čia jis pradėjo rašyti apybraižą „Kalėjimė“, kurioje atsispindėjo 1905 metų revoliucinės nuotaikos, kurioje pasakojama apie reakcijos slautėjimą ir politinių kalin-

nių buklį. Išbuvęs tvirtovėje 47 dienas, A. Vienuolis buvo išlaisvintas ir administraciniu būdu ištremtas į Vladikaukazą (dabar Ordžonikidzė). Čia jis parašė savo garsiąsias „Kaukazo legendas“ — „Amžinąjį smuikininką“ (1905 m.) ir „Užkeiktuosius vienuolius“ (1906). Legendų autorius pasireiškė kaip gabus ir savitas menininkas.

„Praėjo daug metų. 1946 metais A. Vienuolis su pirmąja lietuvių tarybinių rašytojų delegacija (P. Cvirką, J. Paukštelis, Alb. Zukauskas) vėl pabuvojo Kaukaze. Šį kartą lietuvių rašytojas aplankė Gruziją, Armėniją ir Azerbaidžaną.

Armėnijoje įvyko lietuvių-armėnų draugystės vakaras. Respublikos Rašytojų namuose lietuvių ir armėnų rašytojai skaitė savo kūrinius.

Po to lietuvių rašytojai susipažino su respublikos įžymybėmis, su jos senąja kultūra ir literatūra, susitiko su jmonių kolektyvais, su

žemės ūkio darbuotojais. Savo įspūdžius lietuvių rašytojai išreiškė spaudoje.

„Armėnų gyvenimo akropolis“ — taip pavadino savo įspūdžius A. Vienuolis-Zukauskas.

„Aš, tolimos šiaurės sūnus, Tarybų Lietuvos pilietis“, — rašo A. Vienuolis, — „lenktu savo žila galva prieš senąją Armėnijos kultūrą. Šios brangenybės — armėnų gyvenimo akropolis. Man be galo džiugina armėnų atgimimas biblinio Ararato papėdėje. Viskas, ką aš mačiau Armėnijoje, man ir mano draugams bus pamoka, kaip reikia dirbti liaudies labui.“

Mes pabuvojome Ečmiadzino šventovėje, Zvartnoce, pamatėme senuosius rankraščius Matenadarane. Vaizduojamojo meno ir literatūros muziejuje, pamatėme armėnų spausdintinės knygos narodą ir kitas žymias istorines vietas.

Visur mus stebino aukštas armėnų liaudies meno ir kultūros lygis. (Laikraštis „Grakan tert“, 1946 m. lapkričio 30 d.).

Armėnijoje A. Vienuolis susipažino su daugeliu armėnų rašytojų ir kritiku, kurie draugavo su lietuvių rašytoju iki jo gyvenimo pabaigos.

Ir dabar A. Vienuolio memorialiniame muziejuje kaip relikvijos saugomos armėnų rašytojų knygos su autografais. Ekspozicijoje yra ir lietuvių rašytojo su kolegomis armėnais Armėnijoje nuotrauka, yra ir legendos „Mieganti Ararato mergelė“ rankraščiai.

Savo pastabose apie kelionę po Armėniją lietuvių rašytojas Petras Cvirka 1946 m. rašė: „Armėnų ir lietuvių literatūros draugystės vakare Avetikas Isahakianas, vienas iš didžiausių šiandieninio pasaulio lyriku, klausė lietuviškų posmių ir lingavo žila galva. Mūsų šiaurės Lakštingalos — Salomėjos Nėries eilės, Liudo Giros, mūsų jaunesnės kartos tarybinių poetų eilės pasakojo apie gintarinius Baltijos kraštus, apie tolimąjį Nemuną, jį buvo kupini meilės Tėvnei, naujai didingai jos lemčiai, jos žygdarbiams tarybinių tautų šeimoje, ir visa tai buvo bendra, brangu ir artima karštai armėno širdžiai. Avetikas Isahakianas akyse sublizgo ašaros, ir

kada rašytojas Antanas Vienuolis ištarė žodžius apie tautų draugystės reikšmę, visa auditorija atsistojo ir ilgai netilo šūksniai, reiškiantys meilę mūsų lietuvių liaudžiai“. (Iš knygos „Žodis apie Avetiką Isahakianą“, Jerevanas, 1975, p. 142).

Prisimindamas savo kelionę į Armėniją, praėjus daugiau kaip 30-čiai metų, Lietuvos TSR liaudies rašytojas Juozas Paukštelis pasakoja, kaip A. Vienuolis draugavo su armėnų rašytoju Dereniku Demircianu, kuris labai daug papasakojo savo lietuviškos plunksnos broliui apie Armėnijos istoriją, kultūrą ir literatūrą.

1955 m. Armėnijoje lankėsi lietuvių poetai A. Venclova ir V. Reimeris. Jie svečiavosi pas Avetiką Isahakianą ir Varpetui (Varpetas — meistras, taip pavadino savo poetą armėnų liaudis) padovanavo jam pažįstamo ir mylimo rašytojo A. Vienuolio knygą „Kaukazo legendos“.

A. Isahakianas skaitė armėnų legendą „Mieganti Ararato mergelė“ ir labai ją vertino.

Sioje knygoje kalbėdamas apie kelią, kurį praėjo armėnų liaudis, apie jos likimą, A. Vienuolis rašo apie šiandieninę Armėniją, apie armėnų pabėgėlius, kurie grįžta namo iš tolimų kraštų, ir baigia savo legendą taip: „Tačiau jau grįžta iš ten į savo tėvynės laisvąjį tarybinį trečdalią haiku palikuonys, kad lemiama valanda visi būtų drauge ir kas kuo gali prisidėtų prie naujos armėnų valstybės sukūrimo Urartu plokštikalnės lygumose, senose Masis — Ararato kalnų ribose. Grįžta, kuriai ir dailosi į vis dar tebemiegančią kitoje Arakso pusėje Ararato kalne mergelę Chosroviduchtu. Pasaulio vėjai taršo jos kasas, blaško švelnų drabužių valktį ir kartais visai nupučia nuo jos apybraižos sniegą; tuomet vėl įžiūrį armėnai jos harmoningus stuomens bruožus, skaisčių veidelių pasakiška grožį ir brangių sniego baltumo drabužių klostes.“

Bet haiku tautos palikuonys, per amžius laisvos tėvynės ilgesiu gyvenę neįkuomet dramos, energijos ir vilties nepraradę, nenusimeina ir dabar, nes žino, kad jie laisvės verti, bet kad niekas pasaulyje be skausmo ir nepribrendęs negimsta — nei žmogus, nei žvėgis, nei idėjos, kad ir kažin kaip jos kilnios ir galingos būtų“. (A. Vienuolis „Padavimai ir legendos“, Vilnius, 1971, p. 137).

1973 m. Jerevano leidykla „Hajastan“ („Armėnija“) išleido A. Vienuolio knygą „Paskutinė vietelė“. Į lietuvių rašytojo knygą įdėti jo apsakymai, apysakos ir legendos. Knygą išvertė E. Torunianas.

„Anykščiai tapo ne tik lietuvių, bet ir armėnų gerbiama vieta, kadangi Anykščiuose yra talentingo lietuvių rašytojo ir didelio Armėnijos draugo A. Vienuolio-Zukausko namas-muziejus ir kapas.“

Feliksas Bachčianinas Alaverdi — Jerevanas — Vilnius — Anykščiai

VYTAUTAS VITKONAS

Ant Liudiškių piliakalnio

Lietus —
pro Biliūno, rašytojo, obeliską.
Lašai kaip adatos pro mirtį,
pro gyvenimą Jono amžiną.
Ties prieslenksčiu miškas...

Sirdis
regi šviesiame ekrane žemyną,
ir žodis šimtmetį pradeda.

Gelmė
baltų žiemų. Vieta nakvynės,
į tėviškę sugrįžus. Tiesiojo balsas...
Kalva.

+ Dėkojimas vasarai

Pabūki, vasara, dar neišeiki —
Juk niekadosi nesi tu per ilgą.
Tegu drugeliai šoka pievoj šeią.
Tegu senukai džiaugiasi, ligas

Trumpam pamiršę, negalias įveikę.
Taip kvepia oras duona, riešutais!
Per gerą sprindį paūgėjo vaikas,
Atbėgęs mažas žemuogių šlaitais.

Mainais aš nieko negaliu tau duoti —
Už giedrą, lietu padėkosiu tik.
Tu, vasara, išgirski mano žodį
Ir kitą kartą su saule pasilik.

VESELINAS CHANCEVAS

PASAKA

Per vasarvydžio lietu, kurs algaivą barsto,
mes klajojam abudu nakčia.
Nei takelio, nei paukščio, nei tolimo balso,
vien tik vėjas šiurena slapčia.

Ir tarytum balandė, išgelbėta mano,
sourdą rankoj tavoji ranka.
Plaukuose tavo lašas lietaus supleveno
lyg vakarė žvaigždėlė staiga.

Neužpūskime jos! Spindulėlis nušvitęs
mus nuves paslaptį keliais,
kur vidurnaktį tyliai papartis pražydęs
mums pasaulio stebuklus atskleis.

Paprašysim žiedelio: Neleisk išsiskirti!
Ir būt abejingiems nelcis.
Nors sudegę namai, bet nelcis meilei mirti —
amžinai ji mums šilumą skleis...

Bet užgeso žvaigždė. Vėl be kelio takelio,
tylus brenam per lietu mišką.
Nieks parodyti, kur žydi papartis, negali
ir surast jį be galo sunku.

Naktis ant tilto

Jau vakaras. Ant tilto ji viena.
Baltuoja kaspinas. Suknia žydruoja.
Tarsi pirma žvaigždė — šviesi, jauna —
kažko ji laukia, ilgis ir svajoja.

Tuoį sutemos tamsius sparnus ištis
lyg ruošius skrist, nors lig aušros liks vietoj.
Ir upės tėkmėje atsispindės
išlakus miesto bokštų siluetai.

Juos sups vilnis, švelni tarsi putą,
kaip ežerai sūpuoja kranto medį.
Ir ji regės, nakties šios užburta,
Ko ligi šiolei niekas nebematė.

Ir laikas tarsi upė ta tekės.
Ir akyse bus žalia, žalia, žalia.
Ji lauks aušros. Ir visada tikės.
Kad vien tik taikūs žemėj bus birželiai.

Išvertė Vacys Bukauskas

Upelio veidrodys.

A. Žižiūno nuotr.

TSRS liaudies artisto koncertas

Sekmadienį Anykščių kultūros rūmų scenoje dainavo TSRS liaudies artistas Eduardas Kaniava, koncertavo respublikos nusipelnęs kolektyvas, Lenino komjaunimo premijos laureatas, Lietuvos kamerinis orkestras, kurlam dirigavo LTSR liaudies artistas, Respublikinės premijos laureatas profesorius Saulius Sondeckis.

Tą vakarą anykštėnai turėjo progos pasiklausyti plačiai pagarsėjusio solisto atliekamų dainų, serenadų, romansų, ariječių iš lietuvių, rusų bei užsienio kompozitorių kūrybinio palikimo. Siltai žiūrovų sutiktas Eduardas Kaniava padainavo J. Tallat-Kelpšos „Už aukštųjų kalnelių“, J. Gruodžio „Mes sėdėjom drauge“, P. Caikovskio „Don Zuano serenadą“, D. Martinio „Meilės džiaugsmą“, D. Palzielo arijetę iš operos „Gražioji malūnininkė“, D. Rosinio „Rondo“, E. Grygo romanus „Sugrįžimas į tėviškę“, „Myliu tave“.

Nuoširdžiais plojmais ir gėlėmis anykštėnai atsidėkojo svečiams iš Vilniaus už puikų koncertą.

V. Vasaris

SĖKMINGAS DEBIUTAS

Anykščių kultūros rūmų liaudies pramoginių šokių kolektyvas „Verpetas“ pastaruoju metu labai dažnai dalyvauja įvairių grupių konkursuose.

Gražių rezultatų yra pasiekę antrą A. Maksvytė ir trečią D. Duknauskas, E. Kuzmaite ir A. Budreika, L. Barsukova ir E. Gudonis. Nenusileidžia jiems šiek tiek vyresni J. Skujaitė ir L. Karalkevičius, R. Budreikaite ir S. Tyla.

„D“ klasėje šiuo metu visuose konkursuose prizinių tarp R. Bagdzevičiūtė ir K. Karalkevičius bei V. Karaliūtė ir E. Daugėla, na, o pats kolektyvo branduolys — tai „C“ klasės šokėjai: sesutės J. ir J. Paulavičiūtės su savo partneriais R. Meškauskais ir A. Pūgžliais, D. Michelevičiūtė ir R. Kirvelis, L. Bartasavičiūtė ir A. Lunevičius bei dirbančiųjų pora A. Sinkūnaitė ir R. Vizbaras. Visuose „C“ klasės konkursų finaluose šoka J. Paulavičiūtė ir R. Meškauskas, o dabar sėkmingai debiutavo D. Michelevičiūtė ir R. Kirvelis. Neabejotinai, kad šios poros ateityje pasieks dar

aukštesnių rezultatų. Nežiūrint į tai, kad D. Michelevičiūtė dar tik šeštokė, bet į ją jau krypta ne vieno žymaus trenerio žvilgsnis. Pasakytiniu metu šokėjai buvo išvykę į Kauną pasivaržyti su geriausiomis respublikos „C“ klasės poromis. Prieš pradėdami individualų konkursą „Sukurio“ kolektyvo vadovas C. Norvaiša pasiūlė suorganizuoti komandines varžybas tarp trijų liaudies kolektyvų: „Sukurio“, „Viesulo“ ir „Verpeto“. Nežiūrint į tai, kad varžovai buvo labai pajėgūs, anykštėnai sugebėjo aplenkti Kauno politechnikos instituto šokėjus ir iškovojo II komandinę vietą. Daugiausia taškų komandai pelnė A. Sinkūnaitė ir R. Vizbaras. Individualiame konkurse, kuriame dalyvavo 20 porų, I stipriausių dešimtuką pateko J. Paulavičiūtė ir R. Meškauskas, o D. Michelevičiūtė ir R. Kirvelis iškovojo IV vietą.

Šiuo metu 4 „Verpeto“ kolektyvui ruošiasi respublikinei dainų šventei, trys iš jų dalyvaus Anykščių kultūros dienų renginyje Panevėžyje.

B. Stukas

Sukasi mėgėjiškos kino juostos

Anykščių kultūros rūmų kino mėgėjų studijos „Versmė“ nariai A. Janušis, R. Budavičius ir L. Liaudanskaitė neseniai sukūrė naują mėgėjišką kino filmą „Raganų pavilijot“ apie Neringoje vykusią liaudies meno meistrų stovyklą. Netruks prabėgti mėnuo kitas, ir mes išgirsime atsiliėpimus, kaip su šiuo filmu anykštėnams seksis debiutuoti konkursuose. Juk kiekvienais metais „Versmės“ mėgėjiškų filmų propaguotojai atstovauja mūsų rajoną respublikiniuose bei Panevėžio zonos kino mėgėjų konkursuose. Neretai juos lydi sėkmė. Štai A. Janušio filmas „Kaimo metraštininkas“ Pabaltijo respublikų Leningrado miesto konkurse dokumentinių filmų tarpe laimėjo III vietą ir buvo apdovanotas specialiu prizu. Rimantės ir Aloyzo Janušų filmas „Gimnadienis“ dokumentinių mėgėjiškų kino filmų festivalyje pelnė II vietą ir LTSR fotografijos meno draugijos prizą už geriausiai sukurta kino portretą. Anykščių kino mėgėjai juosta „Bėk, bėk, žirgeli“ demonstravo žemės ūkio mėgėjiškų filmų festivalyje Vėžaičiuose, kur jai buvo pripažinta prizinė vieta.

„Versmės“ kolektyvo nariai daugiausia specializuojasi filmų-portretų srityje. Idomų dokumentinį filmą A. Janušis ir A. Adomavičius sukūrė apie liaudies menininką Z. Valuntą.

B. Romaltė

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS

1980 m. vasario 18–25 dienomis

Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1979 m.	Iš karvės kg		Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1979 m.	Iš karvės kg	
		per parą	+/-, lyginant su 1979 m.			per parą	+/-, lyginant su 1979 m.
Andriantiškis	79	4.7	-1.7	„Puntukas“	69	4.1	-2.6
„Anykščių šilėlis“	84	6.9	-1.4	Skieponys	87	5.3	-0.8
„Atėitis“	62	4.6	-2.8	Surdegis	111	5.0	+0.4
„Atžalynas“	77	4.7	-1.7	Svėdasai	88	7.3	-1.1
„Aukštakalnis“	69	4.6	-2.0	„Svyturys“	83	7.8	-1.7
„Aušra“	112	6.4	+0.4	„Už taiką“	94	3.9	-0.1
„Ažuolas“	76	5.0	-1.7	„Vienybė“	119	4.4	+0.4
Cerniachovskio	79	4.3	-1.4	Kolūkiuose:	85	5.4	-1.3
„Gegužės pirmoji“	69	4.3	-2.4	Jakšiškių t. ūkis	82	5.9	-1.2
„Gimtoji žemė“	83	5.0	-1.3	Naujasodžio t. ūkis	54	3.6	-2.1
„Gintaras“	94	6.4	-0.4	Raguvelės t. ūkis	95	5.3	-0.3
K. Staro	79	4.9	-1.4	Staškūniškio t. ūkis	75	5.3	-2.0
Kurkliai	99	8.1	-0.3	Sodininkystės t. ūkis	105	9.7	+0.1
„Lenino keliu“	98	7.3	-0.3	Elmininkų eksp. ūkis	96	7.7	-0.3
Levaniškis	89	6.7	-1.0	Valstyb. ūkiuose:	86	6.3	-1.0
M. Melnikaitės	65	3.6	-2.4	Aknystų pagalb. ūkis	140	9.1	+2.4
„Nevėžis“	81	6.0	-1.6	RAJONE:	85	5.7	-1.0
„Pirmyn į komunistinę“	90	6.7	-1.0	Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis			

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinti 87262.

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.162 Uzsak. Nr. 144

Spalvingos laisvalaikio valandos

Panevėžiečio Petro Katino profesija — geležinkelietis, bet laisvalaikio, švenčių dienomis, išvykose į gamtą jis — dailininkas. Su šio liaudies menininko spalvingomis laisvalaikio valandomis — nutapymais paveikslais galėjo susipažinti daugelis anykštėnų, šiomis dienomis užsukusių į Kultūros rūmus, kur eksponuojami Petro Katino darbai. Parodos lankytojų dėmesį patraukia šiltais, poetiniais nutapymais peizažai. Žiūri į juos ir džiaugiesi spalvų harmonijos pasauliu, pajunti tapytojo norą kiekviename peizaže pabrėžti gamtos grožį, išryškinti jos spalvas. Paveikslų autorius tarsi dalijasi džiaugsmu su kitais, kad mato medžius, saulę, gėles, gimtinės kalvas ir klonius. Daili džiaugsmu, pasitelkęs pagalbon dažus ir teptuką. Ir išlieka, ilgai išlieka tos džiugios pavasario ir vasaros, rudens ir žiemos akimirkos.

Pro medžių viršūnes pasišviečia melsvas dangus, atsispindi ka tik ištrupisio

sniego balose. Balčiau negu kur ne kur dar užsilikęs sniegas tieskia beržų kamienai. Argi gali būti abejingas šiam sklidinam pakylėjusios šviesos, pavasarinės nuotaikos paveikslui? O koks spalvingas, saulės apglėbtas žydintis sodas! Žaižaruoja mirga nutviekstos spindulių visomis vaivorykštės spalvomis obelys ir vos beišturi ta džiugią žydėjimo našta...

Apžūrėdami Petro Katino paveikslus dažnai susitinkame su medžiais, su mišku. Matyt, liaudies menininkui miškas yra savas ir artimas, rūpiši ji tapyti visais metų laikais. Saulės spindulių pluoštas persmelkia tamsiąją ūksmę, peršviečia tamsų slėpinio upokšnio vandenį, suvirpa to dugne, dar viena saulėta diena prasideda miške. O štai kitas paveikslas dvelkia rudenių, Liepsnoja, dega klevai. Jų lapų auksas nukloja žemę, takus. Kokie ryškiaspalviai, tapybiški tie

rudens padengti klevai, kiek daug šviesos juose! Ypač pavysta liaudies menininkui perteikti žiemos spalvas. Tuose žiemiškuose peizažuose matome sniego spindesį, šarmotas eglių ir pušų šakas, mėnėsienos virpesį pusnyčių klostėse...

Zinoma, liaudies meistro tapyba nėra gretintina su profesionalų darbais. Bet šiuo atveju gal dar net labiau džiugina tas faktas, kad žmogus be savo tiesioginio darbo, kasdienių rūpesčių dar randa laiko, turi noro ieškoti grožio, kuria. Ir ta savo kūryba, spalva ir piešiniu jis veda prie gelstančių beržų, į žiedais kupančias lankas, į sniegu sidabruojantį mišką, į pavasariu alsuojančią aukštaičių žemę. Ir tie paprasti, šiltomis spalvomis tapyti peizažai byloja apie meile gimtąjį kraštą, kurį visada norisi matyti šviesų ir gražų.

Vyg. Račkaitis

Poledinės žuklės varžybos

Siu metų kovo 1 dieną Anykščių medžiotojų ir žvejų draugija organizuoja rajono poledinės žuklės varžybas. Komandų sudėtis: 3 dalyviai ir vienas teisėjas. Komandai, atvykusiai be teisėjo, dalyvauti varžybose nebus leidžiama. Kiekvienas būrelis gali pasiūsti neribotą

skalčių komandų. Moterys ir jaunieji žvejai dalyvauja tokiomis pat sąlygomis, kaip ir vyrai.

Dalyviai renkami I automatinio stovėjimo aikštelėje (prie universalinės parduotuvės) kovo 1 dieną 7 val. 30 min. Komandų vadovai paraiškias pristato varžybų vyresnėms iki 8 valandos.

E. Cimballas
Anykščių medžioklės ir žuklės ūkio vyr. žuvėninkas

Piliečių dėmesui

Siu metų kovo mėn. 3–7 dienomis Anykščių, Kavarsko ir Troškūnų miestuose bus pravedama profilaktinė šunų bei kačių vakcinacija prieš pasluttimo ligą.

Gyventojai, laikantys šunis bei kates, juos pristato vakcinacijai: Anykščių mieste kasdien nuo 9 iki 20 val. į vet. stotį (Zvejų g-vė Nr. 76).

Kavarsko mieste kasdien nuo 9 iki 20 val. į Kavarsko apylinkės vet. ligoninę.

Troškūnų mieste kasdien nuo 16 iki 20 val. į Troškūnų apylinkės vet. ligoninę.

Gyventojai, neprisitę šuns vakcinacijai, bus baudžiami TSRS vet. įstatymuose numatyta tvarka.

Anykščių vet. stoties viršininkas

Mirus BRONIUI USTINAVICIUI, giliai užuojautą jo šeimai ir artimiesiems reikiama Troškūnų sodininkų draugija.

LEVUTEI ZVICAITEI Dėl mylimos mamytės mirties reikiame nuoširdžiai užuojautą. Anykščių MSMV Kavarsko baro dirbantieji

ALMAI MASIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam tėveliui. Masienė, Dikai, Pilauskai, Burneikos

KONSTANTINUI PLESKACIUI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valanda, mirus mylimam mamytėi. Anykščių miesto Statybinių g-vės namo Nr. 10 III laiptinės gyventojai

Nuoširdžiai užuojautame ALMAI MASIENEI, mirus mylimam tėveliui. Anykščių visuomeninio maitinimo darbuotojai

ALMAI MASIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Tave skaudžią gyvenimo valandą, mirus brangiam tėveliui. Viešintų valgyklos darbuotojai

„Gintaro“ kolūkio Daubūžių gamybinio sektoriaus mechanizatoriai nuoširdžiai užuojautą JONAI ZVICA, motinai mirus.

Redaktorius ST. VINCIONAS

BRONEI CEKAUSKIENEI Dėl mylimo tėvelio mirties reikiame nuoširdžiai užuojautą. Troškūnų kultūros namų etnografinio ansamblio dalyviai ir bendradarbiai

Nuoširdžiai užuojautame KONSTANTINAI PLESKACIUI, brangiam mamytėi mirus.

Anykščių KMK V. Radzevičiaus vadovaujamos mūrinių brigados kolektyvas ir darbų vykdytojas

EVDOKIJAI KAMAROVAI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Tavo skausmą, mirus sūneliui. Finansų skyriaus darbuotojai

BRONYTEI CEKAUSKIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užuojautą reikiama Kaupienė, Klimavičiai, Mediniai, Paulauskai.

LEVUTEI ZVICAITEI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam mamytėi. Anykščių MSMV administracija ir ITD darbuotojai

MARYTEI KULVINSKIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Tave liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. MSMV remonto dirbtuvių darbuotojai

Anykščių „Zemūktėnikos“ remonto dirbtuvių kolektyvas nuoširdžiai užuojautą ALGI ZVICA, motinai mirus.